

Ik heb een cryptorekening , moet ik deze fiscaal aangeven?

*nieuws
particulieren, legal,*

08 juli 2019

Cryptomunten, waaronder bitcoin of litecoin, zijn al lang geen onbekend fenomeen meer. De media voedt de controverse omtrent de betrouwbaarheid en de duurzaamheid van virtuele munten haast dagelijks. De financiële marktautoriteiten, zoals de FSMA in België, waarschuwen bovendien regelmatig voor de risico's van investeren in crypto currency.

Verwachte (hoge) waardestijgingen zet mensen niettemin aan om te beleggen in cryptomunten. Wie zegt beleggen kan niet om de fiscus heen. De belastingdiensten hebben een niet te stuiten honger en willen maar al te graag gerealiseerde meerwaarden op cryptomunten belasten. Het fiscale lot van cryptomunten is in België echter niet kristalhelder.

Of meerwaarden al dan niet belast worden als beroepsinkomen of omwille van hun speculatief of divers karakter, wordt niet behandeld in deze bijdrage. Neen, nu gaan we enkel na of een cryptorekening, een zogenaamde '*wallet*', onderworpen is aan een fiscale meldingsplicht.

Centraal Aanspreekpunt voor (buitenlandse) rekeningen

Het Centraal Aanspreekpunt, kortweg CAP, is een databank van bankrekeningnummers en soorten contracten bij financiële instellingen in België. Bovendien registreren Belgische inwoners hier door hen aangehouden buitenlandse rekeningen.

Belgische inwoners melden aan het CAP buitenlandse rekeningen waarvan zijzelf, hun huwelijks- of wettelijke partner of minderjarige kinderen titularis zijn. In het aangifteformulier van de personenbelasting vermelden zij het bestaan van buitenlandse rekeningen en bevestigen zij dat de nummers van deze rekeningen zijn meegedeeld aan het CAP.

Fiscaal is er geen discussie (meer) over het feit dat een rekening bij Paypal, Google of Facebook juridisch en economisch kwalificeert als buitenlandse rekening. Bij dergelijke rekeningen is enkel sprake van verplichte melding bij beroepsmatig gebruik of wanneer er langer dan noodzakelijk voor een transfer tegoeden op de account staan.

Minder duidelijk is het of een cryptowallet zonder meer gelijkgesteld is met een buitenlandse

rekening.

Cryptowallets:

Cryptowallets hebben vooreerst niks te maken met een traditionele portefeuille. De wallet is in tegenstelling tot wat de naam doet vermoeden niet de bewaarplaats voor de cryptomunten. De munten zijn geregistreerd in de blockchain van het cryptomuntennetwerk, bijvoorbeeld bitcoin. De wallet is de interface of het gebruikersportaal. In de cryptowallets bevinden zich de private sleutels, vergelijkbaar met paswoorden, die toegang geven tot de blockchain. Wallets bestaan hoofdzakelijk in vier types: web, mobile, desktop of offline. Terzijde, criminelen hacken niet de cryptomunten maar wel de wallets met de private keys.

Actueel zijn er de zogenaamde ‘*exchanges*’ waarop kopers en verkopers cryptomunten verhandelen.

Dit zijn vaak gecentraliseerde plaatsen om cryptomunten met tussenkomst van een ‘*trusted third party*’ te verhandelen of om te zetten in een officieel betaalmiddel. In de mate dat deze wallets worden aangeboden door exchanges met een buitenlandse licentie vallen deze met grote waarschijnlijkheid onder de individuele aangifteplicht van een buitenlandse rekening. Voorbeelden zijn Coinbase, Kraken of Gemini.

Wallets waarbij men zelf instaat voor de veiligheid vallen momenteel door de mazen van de aangifteplicht. Dit is het geval voor wallets bijgehouden via een app, software of een offline medium, zoals speciale usb-sticks of duurzaam materiaal (hout, papier of metaal).

Ook het online verhandelen van cryptomunten middels gedecentraliseerde exchanges lijkt in de huidige stand van de wetgeving niet onmiddellijk aanleiding te geven tot aangifteplicht. In dit geval verhandelt men cryptomunten zonder tussenkomst van een centrale tussenpersoon of gebruik van een centrale server.

Gezien de huidige limitatieve definitie van belastbare financiële instrumenten vallen rechtstreekse aangehouden cryptowallets trouwens niet onder de jaarlijkse taks op effectenrekeningen. Er is dan ook geen aangifteplicht.

Aangifte van een cryptowallet

Naar analogie met bijvoorbeeld een Paypalrekening lijkt het dus relatief zeker dat wallets gehouden op de buitenlandse server van een derde partij moeten worden aangegeven aan het CAP. Net zoals bij Paypal zou er enkel sprake zijn van verplichte melding bij professioneel gebruik of wanneer de cryptomunten, middels de wallet, langer dan noodzakelijk voor een transfer worden bewaard. Dit lijkt een uitgemaakte zaak gezien het beleggingsoogmerk waarvoor virtuele munten vaak worden aangehouden.

In ieder geval zal enkel de ‘*public key*’ het voorwerp van de aangifte aan het CAP zijn en nooit de ‘*private key*’. Deze laatste moet natuurlijk geheim blijven want hiermee beheert en

controleert men namelijk de virtuele munten.

Conclusie

Onze huidige fiscale wetgeving worstelt op tal van vlakken met de aanpak van cryptomunten.

Ondanks de huidige onduidelijkheid op wetgevend vlak is het melden van bepaalde cryptorekeningen toch aannemelijk. Dit is allicht zo voor de wallets aangeboden door gecentraliseerde crypto exchanges met een buitenlandse financiële licentie. Bij gedecentraliseerde exchanges zonder vertrouwde tussenpersoon zijn er praktische moeilijkheden die een aangifte actueel verhinderen. Wallets die volledig in eigen handen zijn vallen vandaag niet onder de aangifteplicht. Wetgevend initiatief terzake zou op zijn plaats zijn.

De melding aan het CAP en de aangifte in de personenbelasting van een buitenlandse cryptorekening zorgt ongetwijfeld voor fiscale interesse. De kans op een verder fiscaal vervolg, lees vragen of controle, is dus niet ondenkbeeldig. Vergeet immers niet dat de belastbaarheid van gerealiseerde meerwaarden op virtuele munten realistisch is.

Johan Lemmens *managing partner*
(cko)
j.lemmens@atern.io

Check atern.io/nieuws voor
meer finance, tax en legal
nieuws.

aternio